

1. Kort personligt budskap till socialstyrelsen, riksdag och regering (max 190 tecken inkl. blanksteg)?

Nackskador förstör liv. Svensk sjukvård har inte kunskap om nackskador. Denna kunskap måste höjas och nackskador måste tas på allvar. Kunskap finns att inhämta utomlands!

2. Hur fungerar vården i samband med diagnos och behandling för dig idag?

Vården fungerar inte alls, och är under all kritik. Min mamma fick svåra nackskador i en bilolycka för 17 år sedan då hon blev påkörd bakifrån. Mamma har aldrig under dessa 17 år fått den vård hon behöver i Sverige. Mammans mycket kraftiga symptom och besvär (exempelvis yrsel, illamående, dålig balans, ljuskänslighet i ögonen, nervsmärtor, domningar, och stickningar) efter bilolyckan har aldrig tagits på allvar av svensk sjukvård. Under sex år efter trafikolyckan sökte mamma hjälp hos olika läkare, i Stockholm och i övriga Sverige och under dessa år hittade hon aldrig någon läkare som diagnostiserade hennes skador eller tog hennes besvär på allvar. Att själv behöva leta efter vård, i Stockholm och i hela Sverige var mycket svårt för mamma på grund av hennes extremt dåliga hälsa efter krocken. Mamma träffade olika läkare och specialister som sa att hon inte hade några skador, trots att mamma inte hade röntgats med metoder som gör att hennes skador kan ses, och trots att läkarna hon träffade saknade kunskap om nackskador. Hon möttes av en extrem okunskap för hennes svåra besvär. Av ett slags "nackskade/smärtcentrum" i Stockholm rekommenderades mamma att göra avslappningsövningar. Hon rekommenderades detta som "rehabilitering", detta utan att hon diagnostiserats. Denna "rehabilitering" skulle aldrig kunna lindra mammans besvär, eller läka orsaken till besvären (hennes nackskador) då hon har svåra skador som inte kan läkas genom avslappning eller övningar. Efter sex år utan diagnos eller behandling i Sverige åkte mamma till Tyskland där kunskap om hennes skador finns. Mamma fick sin diagnos i Tyskland och hon valde att operera sig där. Operationen lindrade många av mammans besvär. Mamma fick betala all sjukvård i Tyskland själv. Idag 2017, finns fortfarande inte kunskap om dessa typer av skador i Sverige. Okunskap och konstiga, föråldrade föreställningar och fördomar om nackskador präglar vården.

3. Är det några speciella problem som du vill framhålla?

Det råder en total okunskap om nackskador i Sverige. På 17 år har min mamma träffat en enda läkare som förstår hur skadorna påverkar kroppen. Det råder även brist på intresse av vården att diagnostisera och behandla patienter med nackskador. Det är ett allvarligt problem att sjukvården inte vet hur man ska undersöka patienter för att hitta eventuella nackskador vilket leder till att läkare inte sätta rätt diagnos när skador finns, och att behandling inte ges. Man kan få många olika typer av besvär av nackskador, och varje persons symptombild är olika. Det råder även mycket fördomar mot patienter med nackskador. Dessa patienters besvär tas inte på allvar, och förklaras ofta som psykiska besvär. Det är under all kritik att svensk sjukvård systematisk diskriminerar nackskadade patienter och inte hjälper dem. Det finns kunskap om nackskador i andra länder, exempelvis i USA, Tyskland och i Indien. Denna kunskap borde användas i svensk sjukvård. Det är under all kritik att patienter

med nackskador inte kan diagnostiseras eller behandlas i Sverige och måste söka sig utomlands på egen hand, till länder där kunskap om nackskador finns, för diagnos och behandling, och dessutom på egen bekostnad.

4. Förbättringsförslag, framtida utmaningar, hur kan vårdprocesser, system, verktyg, organisation etc. förbättras?

Kunskapen om nackskador måste omgående höjas inom svensk sjukvård. Kunskap finns att inhämta utomlands. Svensk sjukvård måste ta dessa skador och denna patientgrupp på allvar. Akutmottagningar och vårdcentraler vilka ofta är nackskadades första kontakt med vården efter nackskador uppstått måste se till att skador upptäcks och att patienter med misstänka skador snabbt kommer till specialistvård som har rätt kunskap. Synen på patienter med nackskador måste fundamentalt ändras. Besvären dessa patienter har kan inte ses med blotta ögat och detta bör inte begränsa nackskadades tillgång till diagnos och vård. Röntgenteknik och röntgenmetoder som kan visa nackskador måste börja användas i Sverige, och läkare i Sverige måste lära sig läsa av dessa röntgenbilder. Bara för att man inte kan se hur illamående en patient är betyder det inte att personen inte har skador, på samma sätt som man inte kan se med blotta ögat om en person har cancer i magen. Vården måste bli bättre på att fånga upp patienter med nackskador, diagnostisera dem och behandla på det sätt som går enligt senaste forskningen. I väntan på att svensk sjukvård höjer sin kunskap om nackskador, diagnostisering och behandling bör dessa patienter få vårdkostnader utomlands betalade av Sverige samt hjälp att hitta vård utomlands.

Det borde vara standard och obligatoriskt att patienter som kommer in till akutmottagningar efter en påkörningsolycka bakifrån eller annan olycka som kan ha skadat nacken röntgas med metoder som kan visa skador och att röntgenläkare har kunskap att se dessa skador på röntgenbilderna.

5. Skulle ett nationellt kunskapscentrum där aktuell vetenskap och beprövad erfarenhet om svåra kroniska besvär efter nack-, rygg- och hjärnskador samlas kunna hjälpa dig?

Det skulle vara jättebra. Då skulle läkare veta var man ska remittera patienter med misstänkta nackskador, patienter skulle slippa snurra runt i svensk sjukvård utan att få hjälp. Ett nationellt kunskapscentrum bör självklart ha nära samarbete med forskare och läkare i andra länder som har kunskap om nackskador.

6. Något övrigt som du önskar nämna?

Nackskadade personer i Sverige diskrimineras systematiskt i svensk sjukvård. Förutom tillgång till diagnos och behandling, vilket är en grundläggande mänsklig rättighet, behöver nackskadade kunna erkännas som svårt funktionshindrade. Många nackskadade behöver utöver diagnos och behandling, även rätt till assistans i hemmet samt rätt till handikapparkering precis som andra med svåra funktionsnedsättningar.